

UZASADNIENIE

do wyroku z dnia 1 czerwca 2017 r. sporządzone w związku z treścią wniosku o uzasadnienie złożonego przez Prokuratora - na podstawie art. 424 § 2 kpk.

Wyrokiem z dnia 01 czerwca 2017 r. Sąd uznał oskarżonego S. P. za winnego tego, że

1. w dniu 04 lutego 2017 roku w ruchu lądowym w D., gmina B., kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu a we krwi 3,04 promila alkoholu etylowego), tj. popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k., i za to skazał go, i wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

2. w dniu 04 lutego 2017 roku w D., gmina B., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując w stanie nietrzeźwości samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), nie dostosował techniki jazdy do warunków panujących na drodze, w wyniku czego utracił panowanie nad prowadzonym pojazdem, zjechał na prawe pobocze i uderzył w przydrożne drzewo, w następstwie czego pasażer tego pojazdu A. B. (1) doznał obrażeń ciała w postaci złamania kompresyjnego trzonu kręgu TH3, rany tłuczonej okolicy czołowo-ciemieniowej lewej, otarć naskórka twarzy i otarć naskórka obu podudzi, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała u wymienionego na okres powyżej 7 dni, tj. popełnienia czynu z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., i za to skazał go, i wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności.

3. w dniu 04 lutego 2017 roku w D., gmina B., dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) na szkodę K. G., przy czym czyn ten został popełniony w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. popełnienia czynu z art. 289 § 1 k.k. w zw. art. 64 § 1 kk i za to skazał go, i wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przestępstwo z art. 178a§1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym.

Stanem nietrzeźwości zgodnie z art. 115 § 16 jest; a) zawartość alkoholu we krwi przekraczająca 0,5 promila albo prowadząca do stężenia przekraczającego tę wartość; b) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekraczająca 0,25 mg albo prowadząca do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony w wydychanym powietrzu miała 1,47 mg/l alkoholu, stwierdzić zatem należy, iż znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierował samochodem a więc niewątpliwie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, w miejscowości D..

Przestępstwo z art. 177 § 1 kk jest przestępstwem nieumyślnym polegającym na naruszeniu zasad bezpieczeństwa w ruchu, w przedmiotowej sprawie ruchu lądowym. Naruszenie powyższe może być umyślne bądź nieumyślne, jednakże określony w dyspozycji przepisu art. 177 § 1 kk skutek jest zawsze nieumyślny.

Reguły bezpieczeństwa w ruchu lądowym określa Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r.

Prawo o ruchu drogowym. Podstawowymi zasadami tegoż ruchu są min. zasada zachowania bezpiecznej prędkości dostosowanej do istniejących warunków i ograniczeń ruchu, trzeźwości, ostrożnego i rozważnego prowadzenia pojazdu czy zasada ograniczonego

zaufania.

Oskarżony naruszył umyślnie swoim zachowaniem ww. ogólne zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym – albowiem znajdując się w stanie nietrzeźwości kierując samochodem nie dostosował techniki jazdy do warunków panujących na drodze, w wyniku czego zjechał na prawe pobocze i uderzył w przydrożne drzewo.

W wyniku zdarzenia pokrzywdzony A. B. odniósł obrażenia, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni.

Przestępstwo z art. 289§1 k.k. polega na zaborze pojazdu mechanicznego w celu krótkotrwałego użycia. Działanie oskarżonego wypełniało znamiona przedmiotowe i podmiotowe tego przestępstwa. Odnosząc się do znamion przedmiotowych, nie budzi wątpliwości fakt, że oskarżony wyjął spod faktycznego władztwa pojazd mechaniczny V. (...) o nr rej. (...), wbrew woli wyłącznego dysponenta przedmiotowego pojazdu. Niewątpliwym również jest, że zabór pojazdu nastąpił w celu krótkotrwałego użycia, na co jednoznacznie wskazują okoliczności przedmiotowego zdarzenia oraz wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadków A. B. (1) i K. Ł.. Oskarżony działał pod wpływem impulsu i pod wpływem alkoholu. Odnosząc się zaś do znamion podmiotowych, nie budzi wątpliwości fakt, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Miał on bowiem pełną świadomość tego, że nie jest osobą uprawnioną do używania przedmiotowego auta.

Surowszej odpowiedzialności z art. 64§1 kk podlega sprawca, który skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

Oskarżony S. P. w sprawie IIK 225/12 odbywał karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku orzeczoną jako łączną za dwa czyny z art. 278§1 kk od 30.01.2014 r. a w systemie dozoru elektronicznego od dnia 05 marca 2014 r. do 29.01.2015 r. (k. 115-117) Oskarżonemu zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 09.05.2012 r. do 10.05.2012 r. Czyn z art. 289§1 kk jest występkiem podobnym do czynu z art. 278§1 kk albowiem są to przestępstwa jednorodnjowe a zdarzenie w niniejszej sprawie miało miejsce 4 lutego 2017r.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową karalność oskarżonego w tym za przestępstwa podobne, znaczny stan nietrzeźwości oraz fakt, iż nie reagował on na zachowanie innych osób starających się odwieść go od zamiaru popełnienia przestępstwa. Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął też pod uwagę ziszczenie się niebezpieczeństwa dla innych użytkowników ruchu jaka było spowodowanie wypadku, w którym uszkodzeniu uległ zabrany pojazd.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w zakresie art. 178a§1 kk niewielką odległość pokonana pojazdem.

W ocenie Sądu kara za czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia. Nadmienić należy, iż zgodnie z art. 178 § 1 kk sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Sąd na podstawie art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

W ocenie Sądu kara ta spełni ona swe cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego i powinna wpłynąć na oskarżonego w ten sposób, aby w przyszłości powstrzymywał się oni od podobnego typu zachowań, uzmysławiając ich szkodliwość i nieopłacalność.

Jako zasadnicza okoliczność obciążającą przy orzekaniu kary łącznej Sąd wziął pod uwagę różnorodnjowość czynów – przeciwko mieniu i bezpieczeństwu w komunikacji, zaś jako okoliczność łagodzącą Sąd bezpośrednią łączność czasowa wszystkich występków. .

Sąd na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za czyn z pkt I – na okres lat 3, za czyn z pkt II – na okres lat 4.

Na podstawie art. 85§1 i 2 kk , art. 86§1 kk i art. 90§2 kk Sąd orzeczone wobec oskarżonego środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych połączył i wymierzył mu łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5.

Jako zasadnicza okoliczność obciążająca przy wymiarze środka karnego – jednostkowo i łącznie Sąd wziął pod uwagę znaczny stan nietrzeźwości . Jako łagodzącą ponownie bezpośrednią łączność czasową występów.

Niewątpliwe wymiar środka karnego ukształtowany został w dolnych granicach ustawowego zagrożenia , jednak wskazać należy, iż w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności środek nie biegnie a oskarżony uprawnien do kierowania pojazdami nie posiada w ogóle.

Sąd również obligatoryjnie orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 43a§2 kk środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W tym miejscu należy wskazać, iż w pkt VI wyroku Sąd przywołując prawidłową podstawę prawną art. 47 § 3 kk orzekł środek kompensacyjny w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonego A. B. (1) w wysokości 5000 złotych, co niewątpliwe jest nieprawidłowe albowiem art. 47 § 3 kk stanowi, iż nawiązka orzeczona na tej podstawie wynosi co najmniej 10000 złotych.

Obecnie oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych, otrzymuje miesięcznie ok. 1100 złotych, a nadto wobec niego została orzeczona bezwzględna kara pozbawienia wolności, dlatego Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go od kosztów sądowych.